

[Elsa-Merete Ross.]

Om én af disse ordninger bliver en almindelig boligtilskudsordning, er det vel endnu for tidligt at sige. Men der synes fra mange sider at være interesse for, at huslejetilskud sættes i rimeligt forhold til såvel huslejen som den enkelte lejers husstandsindkomst og børneantal.

En sådan ordning er, så vidt jeg ved, først foreslået i den familiepolitiske betænkning, derefter fulgt op i hvert fald som udgangspunkt for drøftelser af boliglovsordførerne fra det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre i foråret. Yderligere har betænkningen om skattemæssig ligestilling af ejere og lejere stillet forslag, der byggede på denne tanke. Og endelig har den højtærede statsminister i åbningstalen nævnt denne mulighed for en fremtidig ordning. Den højtærede boligminister synes også at nære håb om, at en sådan ordning skulle kunne afløse de nuværende driftstilskudsordninger og huslejeordninger, som ikke er smidige nok og ikke giver tilstrækkelig støtte dér, hvor behovet er størst.

Vi har i de senere år været på vej bort fra generelle subventioner til ejendomme eller lejligheder og i stedet for gjort tilskud individuelt efter beboernes behov. Jeg er sikker på, at den højtærede boligminister selv er ked af at gøre brud på dette princip i sit lovforslag. Jeg går ud fra, at det må være sket, fordi ministeren mener, at det administrative er den nemmeste ordning. Skulle der imidlertid i udvalget vise sig mulighed for en mere individuelt betonet ordning, hvor man tog hensyn til beboerens indtægt og børneantal, skal jeg ikke nægte, at det ville tiltale mig mere.

Loven skal tages op til revision i folketingssamlingen 1966-67 samtidig med revision af lov om boligbyggeri. Jeg håber, forholdene til den tid har bedret sig sådan, at det ikke bliver nødvendigt at forlænge loven; det bør være en katastrofelov, en engangslov, som ikke bør gentages. Jeg forstår godt, at der fra forskellig side er blevet udtrykt ængstelse for, at hvis denne form for driftslån først er indført, kan det have sine vanskeligheder at komme af med den igen.

Mit parti vil gerne medvirke til en hurtig

afgørelse af en midlertidig ordning, så situationen ikke forværres for lejerne i nybyggeriet. Vi er tilfredse med, at den eventuelle låneordning skal gælde ikke blot for socialt, men også for privat etagebyggeri. Hvor rimeligt det er at holde parcelhusene udenfor, vil jeg bede om at få nærmere undersøgt under udvalgsarbejdet. Men selv om vi gerne vil medvirke til hurtig behandling af lovforslaget, vil det for os være særlig afgørende at få oplyst, hvordan ministeren tænker sig den foreslåede driftslånsordning indpasset i eller koordineret med eller afløst af en eventuel almindelig boligtilskudsordning. Skulle en sådan ordning blive gennemført, ville det være uheldigt, hvis de to års etagebyggeri, som lovforslaget tager sigte på, skulle falde uden for denne nyordning i den 13 år lange løbetid, hvorover driftslånsordningen skal afvikles.

I øvrigt synes jeg ikke, det er helt nemt at forstå afviklingsordningen. Når lånet gives til lejligheden, kan en anden beboer end den, der får fordel af de første års lejerreduktion, komme til at betale lånet tilbage gennem forøget husleje i de sidste år af lånets løbetid. Man skulle synes, at der måtte være rift om at bo i lejlighederne de første 6 år, men betydelig mindre i de følgende 7 år.

Efter i det 13. år at have betalt 756 kr. i renter og afdrag foruden den almindelige leje forstår jeg det sådan, at lejerens det 14. år måske kan få den glædelige oplevelse at skulle betale mindre i husleje, da driftslånene ikke må føre til stedsevarende lejeforhøjelse. Denne glædelige oplevelse vil han ganske vist ikke få, hvis det almindelige huslejeniveau af andre grunde er sat op. Men i det 14. år skulle der altså være en chance for lavere husleje. Hvis ministeren finder det bedre at forklare denne ordning i udvalget, skal jeg gerne vente, men jeg skal ikke nægte, at fortolkningen af § 5 har voldt dem, jeg har drøftet den med, meget hovedbrud.

Vi ville vel alle ønske, at boligudvalget allerede var færdigt med sine drøftelser og kunne forelægge forslag til nyordninger, der gjorde dette lovforslag overflødig, fordi de mennesker, der har hjælp behov, ville være dækket af disse nyordninger. Men da det desværre ikke er tilfældet,